

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی معیارهای رویکرد زمینه گرایی با مولفه های باغ ایرانی در راستای اهداف توسعه پایدار

محل انتشار:

دهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد بزرگمهر - دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوادکوه

سودابه مهری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوادکوه

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: معماری چون متنی در برابر مخاطب، دنیایی از اندیشه ها و ارزش ها را تداعی می کند و واجد زبانی در پس پرده خویش بوده که با مخاطب به گفتگو می نشیند. معماری ایرانی دارای خصوصیتی است که در مقایسه با معماری دیگر کشورهای جهان از ارزشی ویژه برخوردار است. باغ ایرانی، از رویداد های مهم فرهنگ ی-هنری در عرصه هنرهای کاربردی کهن ایران به شمار می رود که بصورت مستقیم و بی واسطه با قشر عظیمی از افراد سر و کار دارد. بنابراین هدف پژوهش مورد نظر بررسی و تحلیل کاربرد عناصر و مولفه های باغ ایرانی بر مبنای معماری زمینه گرا در منظر معاصر می باشد. روش تحقیق: این پژوهش طبق روش شناسی مطالعات فرضیه محور با روش تحلیلی-تطبیقی به بررسی عناصر باغ ایرانی، زمینه گرایی و کاربرد و تطبیق آن با اهداف توسعه پایدار در منظر معاصر پرداخته است. یافته ها: باتوجه به غفلت طراحان امروز کشورمان نسبت به رویکرد زمینه گرا و طراحی منظر پایدار، باید بکوشیم با هدف بازگرداندن هویت اصیل باغ ایرانی در منظر معاصر به کالبد بیجان، بدون کاربرد و بی هویت منظر امروز معنایی تازه ببخشیم. و با پاسداشت آنچه پیشینیان با حکمت در اخت یار ما گذاشته اند با اهداف توسعه پایدار همگام تر شویم. نتیجه گیری: نتایج نشان داد تنها راه دست یابی به اهداف توسعه پایداری شناخت رویکرد زمینه گرا و بکارگ گیری آن در منظر معاصر میباشد و تطابق بالای عناصر باغ ایرانی با معیارهای رویکرد زمینه گرایی، در نهایت با اهداف توسعه پایدار همگام بوده و استفاده از الگوی باغ ایرانی در انواع فضاهای سبز فرهنگی-تفریحی - آموزشی (کافه کتاب، دانشگاه، باغ - موزه...) پیشنهاد میشود.

کلمات کلیدی:

منظر زمینه گرا، باغ شفاعت، زیست پالایی، معاصر سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1620757>

